

system. Det gør tingene nemmere for den enkelte borger.

Som sagt kan vi tilslutte os dette lovforslag, som efter vores vurdering er et fremskridt og en epokegørende ting med hensyn til den kommende strukturreform.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et antal korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har selvfølgelig forståelse for, at fru Birthe Skaarup er stedfortræder og ikke den sædvanlige socialordfører, men samtidig ved jeg jo, at fru Birthe Skaarup er sundhedsordfører og derfor kender meget til strukturreformen.

Det, jeg gerne vil spørge om, er, hvorfor Dansk Folkeparti synes, det er vigtigt, at man på sundhedsområdet har så specialiseret en behandling som muligt, kun samler specialer få steder, mens man, når vi kommer til socialområdet, synes, at det skal spredes så meget som muligt og ud i kommunerne.

Hvad er grunden til den forskel? Hvis man skal indlægges måske en gang i sit liv på et sygehus, skal der være den højeste grad af specialisering, og Dansk Folkeparti vil jo helst have det under staten, men hvis man måske skal leve hele sit liv på en institution, så mener Dansk Folkeparti, at det er noget, der skal klares ude i kommunerne, her behøves ikke en høj grad af specialisering. Hvad er årsagen til den forskel?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg synes godt nok, at der er en forskel. Det at være underlagt en specialbehandling, hvor vi måske, lad os sige inden for kræftområdet, samler det på nogle enkelte sygehuse, er immer væk noget andet, end når vi ser på en kommunalstruktur, hvor borgeren er tæt på kommunen, når der skal behandles sociale sager, når der skal behandles børnesager og mange andre ting. Det er altså en nemmere indgangsvinkel.

Så vil jeg også sige, at det jo også er sådan, at når man har været på et sygehus og skal have rehabilitering eller genoptræning, foregår det også tæt på borgeren, nemlig i kommunalt regi.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det forstod jeg simpelt hen ikke. Altså, det der med, om man er tæt på kommunen, når man bliver syg og skal have en korterevarende behandling, eller om man er tæt på kommunen, hvis man bliver syg og skal have langtidshandling, forstår jeg ikke at der er forskel på. Man er vel lige tæt på kommunen, uanset om man har behov for en enkelt operation eller korttidsbehandling eller har brug for det resten af livet!

Det barn, som kommer ud for en ulykke og skal have en øjenoperation, er vel lige så tæt på kommunen, som det barn, der bliver blind og måske får nogle andre handicap og derfor skal leve på en institution resten af sit liv, eller det barn, som vi har talt en del om i debatten i dag, som bliver udsat for vold i hjemmet og derfor bliver blind.

Nærheden til kommunen må vel være den samme, så hvad er årsagen til, at Dansk Folkeparti mener, at det ene helst skulle specialiseres meget, og så skal det være under staten, mens det andet skal være ude i kommunerne uden den samme grad af specialisering, som fagfolk på området mener at der er brug for?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg kan kun sige, at fru Line Barfod blander æbler og pærer sammen. Det er jo ikke det samme at være indlagt på et sygehus som at have nærmiljøet, hvis man har nogle sociale sager, der ligger tæt på en. Det er en fuldstændig forkert opfattelse, fru Line Barfod har.

Det her drejer sig om, at en patient, der skal have en lad os sige kompliceret operation, får den kvalitet i behandlingen et stort sted. Mens her skal borgeren have den rådgivning på nært hold, og den får man altså i kommunen, i nærmiljøet. Det, jeg prøvede at fortælle, er, at når man skal have en genoptræning uden for sygehusregi, foregår det også i nærmiljøet, og det er kommunerne, der står for det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, at fru Birthe Skaarup afslører, at Dansk Folkeparti ser på socialområdet som sådan et plejeområde, altså mad, hygiejne og tag over hovedet, og fuldstændig mister blikket for og forståelsen af socialpædagogik som et fag med specialisering.